

ТМ	Г. XXIII	Бр. 1-2	Стр. 137 - 138	Ниш	јануар - јун	1999.
-----------	-----------------	----------------	-----------------------	------------	---------------------	--------------

Промотивна реч
Примљено: 01.03.1999.

Драгољуб Ђорђевић

КАКО ЈЕ МОГУЋА СОЦИОЛОГИЈА КУЛТУРЕ?*

Dame i gospodo, početovane kolegi niće i kolege,

Ve-eras promovi {emo vredno soci ol o{ko {ti vo, stavqeno u kori ce od strane dr Bo` i l ovi }a, na{eg sugrađani na, docenta za Soci ol o{gi ju kul ture na ni {koj soci ol o{koj grupi . Soci ol ogi ja kul ture, sa i spravnim podnaslovom Prol egomena, rezultat je wegovog dvadesetogodi {-weg bavqewa nasl ovqeno temom i , sem {to mu mo`e sl u` i ti na -ast, jeste neobori v dokaz sazrevawa, odnosno zrel osti tzv. ni {ke soci ol o{ke {kole - ukol i ko se, naravno, o woj uop{te mo`e govoriti . Od kwi ga "autenti -ni h" soci ol oga, oni h koji su studi rali , magi stri rali i i doktori rali na Studi jskoj grupi za soci ol ogi ju FF u Ni {u, a sada su tamu nstavni ci i li saradni ci , sa Bo` i l ovi }evom monografijom jedi no se da upore|jati Dragana @uni }a uxbenik Soci ol ogi ja umetnost i , i za{ao koju godi nupre. Ho}u kazati , zarad prvi nog razumevawa, wi hovih se studija ne bi zasti del e i mnogo razvijeni je sredi ne, u soci ol o{kom i kul turnom pogledu svakako.

No, budu}i recenzentom Bo` i l ovi }eve publ i kaci je, meni ni je stavqeno u zadatak da samo hvalim wegovu "rabotu". Daju}i impri matur za {tampawe, tj. pozitivno potpisuju}i kwi gujo{ u rukopi su, i zrekao sam svoj vrednosni sud o woj. Dvostruka su mi zadu`ewa ove prijatne ve-eri: prvo, kudi kamo l ak{e, da svodno, dakle, sa` eto i staknem sadr`aj i kqu-nu i deju kwi ge i drugo, ama ba{ te{ko, da odbranim, kakav je akademski red, svojeg autora i wegova, lepo di zajni ranu, kwi gu od kritika nekih krupnih ih ili si tni jih slabosti i oma{ki ve-era{wi h prikazi va-a ({teta, ovde je jedi no ceweni prof. Milan Rankovi }). Ne bi h sebi oprostio, a da i sam ne spo{i tam Bo` i l ovi }u ne{to malo, potcrtam ono {to ni je doterao po recenzentovom nalogu. ([ale radi , ni su vi {e ni recenzenti ono {to su nekad bili , autori pogotovo). Zato, polimo redom.

U sadr`iskom delu - pored Sadr`aja, Predgovora i zahvala, Uvo-

* Uvodna re~na promociji kwi ge dr Nikolaj Bo` i l ovi }a Soci ol ogi ja kul ture ("Narodne novine" Ni {, 1998, str. 268), odr`anoj 25. februara 1999, na Univerzitetu u Ni {u.

da, Zakqu-nih razmatrava, Bi bili ografije i Beli e{ke o autoru - materija je i zl o`ena u pet obimnih poglavica: Osnovni kulturni polo{ki pojmovi, Ti povi i posledice kulturnih dodi{ra, Razvoj nau-ne misli o kulturni, Kulturni dru{tvo i Predmet i metodi sociologije kulture: "Ako bogda", kompetentni kritici-ari re{i}je svoje u prikazi ma po nau-nim-asopisi ma, ali me pi{ac jo{ni je razuverio za{to peti deo - Predmet i metodi sociologije kulture - ni je prvi, a tre{i} - Razvoj nau-ne misli o kulturni - ni je smer ten kao drugo poglavje; i li, zbog -ega, i stine radi retko, i spoma`e se ci tati ma iz "druge ruke" kada stoje na raspolagawu srpski prevo{di.

@i`a Bo`ilovi}evih magistrala nih namera smer{tena je u Predgovoru, gde maestralno, kao nadanu, i zla`e svoj kulturni polo{ki kredo: "Kao {takulturni je (samo) skup raznovrsnih quidiskih aktivnosti, tako da ni sociologija kulture ne mo`e biti obi{no saborno mesto ni za posebni h sociologija, ve}ona, u odnosu na vise, ima ve}i nivo op{tosti pa, prema tome, i {ire teorijiske mogu{nosti." Iz ovih poteza se logi{no mo`e i zvesti i teza po kojoj specifi{nost mesta i statusa sociologije kulture u sistemu sociologija h nauka proizlazi poglavito iz wenog predmetnog usmerenja (str. 5). Ve}ina onoga {to je nadace uradi{na vi sokom nivou, sve do poglavica Predmet i metodi sociologije kulture i Zakqu-na razmatrava, i ni je ni {ta drugo do provla{ewe, demonstrirane i odbrana kreda, jer, ~ak, uz shematski prikaz koji nudi sociologija javnosti, kwi{gu svodi kraju konstataciju da "ni op{tu sociologiju kulture ne treba smatrati prostim zbirrom pojedina{nih disciplina ve} skupom metodologija{ki konzistentnih i sistematskih ure|eni h znawa u okviru {iroke oblasti dru{tvenog i kulturnog `ivota (str. 249)".

U "moru" kulturnih polo{kih kwiga, odnosno kwiga o kulturni, oni h koje se bave pojedi{nimi sektori ma kulture, Bo`ilovi}eva je studija zauzimati zasebno mesto svojom sintetizno{ju i metodologijiskim utemeljewem. Zapravo, posle ~uvene Sociologije kulture i umetnosti Milofalili{ja, mi i nemamo dobro i zvedeno u{beni{ko {tivo za ovu zna~ajnu sociologiju ku granu. U nevelikoj pauzi do Bo`ilovi}eve monografije, dakako, bi{lo je dobrih kwiga, poput onih Dragana Kokovi{ja, ali su one vi{ezbi{rke teorijskih rasprava povodom razli{itih povoda nego li i zistinski nastavni prikru{nici. Ni koliko Bo`ilovi}a materijal, pi{san razumqivim i dopadqivim rukopisom, osloven na probiranu literaturu, nosi pe{at autorovi h novaci ja u shvatawu i same sociologije kulture, kao bazi{ne sociologije{ke di{cipline, i same kulture kao quidskog atri buta.

Najzad, Bo`ilovi}eva kwiga je si gurno i mati brojnu ~italaku publiku, odnosno bi je nezaobi{ljazno {tivo na radnom stolu: studenata i profesora, sociologa i filozofa kulture, antropologa i etnologa, kulturnih poslenika raznorodnog soja. Jer, ona jeste doprinos jugoslavenskoj sociologiji.